

Μέτρα περιορισμού και απώλεια εργασίας

Νικόλαος Θεοδωρόπουλος και Γεώργιος Βουχάρας

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Από την έναρξη της πανδημίας Covid-19, οι κυβερνήσεις έχουν θέσει σε εφαρμογή διάφορα μέτρα περιορισμού για τον μετριασμό και τον έλεγχο της εξάπλωσης του ιού. Τα μέτρα προστασίας και περιορισμού, όπως το κλείσιμο σχολείων και χώρων εργασίας, οι ταξιδιωτικές απαγορεύσεις, η κοινωνική απόσταση και οι περιορισμοί μετακίνησης είχαν ως κύριο στόχο να αναχαιτίσουν την πανδημία. Τα μέτρα περιορισμού οδήγησαν σε σοβαρές κοινωνικο-οικονομικές επιπτώσεις. Η πανδημία Covid-19 οδήγησε πολλούς εργαζόμενους εκτός αγοράς εργασίας.

Ποιος είναι ο αντίκτυπος των μέτρων περιορισμού του Covid-19 στην απώλεια απασχόλησης; Πρόσφατες έρευνες υπογραμμίζουν ότι οι αυστηρότερες κυβερνητικές πολιτικές συνδέονται με υψηλότερα ποσοστά απώλειας θέσεων εργασίας στο πρώτο κύμα της πανδημίας.

Ωστόσο, με τη διαθεσιμότητα πιο πρόσφατων δεδομένων για τον κορονοϊό, είναι σημαντικό να διερευνηθεί πώς τα μέτρα περιορισμού επηρεάζουν και διαμορφώνουν την αγορά εργασίας. Καθώς η πανδημία συνεχίζει να εξελίσσεται παγκοσμίως, οποιαδήποτε πιθανή διαφορά μεταξύ του βραχυπρόθεσμου και μεσοπρόθεσμου αντίκτυπου στην αγορά εργασίας, θα μπορούσε να βελτιώσει την κατανόηση της κατάστασης και να οδηγήσει σε πιο αποτελεσματική λήψη αποφάσεων.

Σε αυτή την έρευνα, εξετάζουμε την επίδραση των μέτρων που επέβαλαν 27 Ευρωπαϊκές χώρες και το Ισραήλ για την καταπολέμηση της πανδημίας Covid-19 στην αγορά εργασίας και κατά συνέπεια στην απώλεια θέσεων εργασίας. Χρησιμοποιώντας δύο κύματα της έρευνας SHARE (SHARE Corona Surveys) διαπιστώνουμε ότι οι αυστηρότερες κυβερνητικές πολιτικές συνδέονται με μεγαλύτερη πιθανότητα απώλειας εργασίας. Ωστόσο, αυτό το εύρημα έχει μόνο προσωρινή επίδραση, καθώς είναι εμφανές μόνο στο πρώτο κύμα δεδομένων SHARE. Το γεγονός αυτό υποδηλώνει ότι η αγορά εργασίας προσαρμόστηκε μετά το πρώτο κύμα της πανδημίας. Αυτό μπορεί να οφείλεται στη κρατική οικονομική στήριξη προς τις επιχειρήσεις, στον εμβολιασμό κατά της νόσου και σε διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις, όπως η εργασία από το σπίτι.

Επίσης βρίσκουμε σημαντική ανομοιογένεια μεταξύ των χωρών που υποδηλώνει ότι διαφορετικές χώρες επέβαλαν διαφορετικές πολιτικές για την καταπολέμηση της πανδημίας και αυτό έχει

συνέπειες για το ποιος είναι πιο πιθανό να επηρεαστεί στην αγορά εργασίας. Άτομα που αντιμετωπίζουν γενικά μειονεκτήματα στην αγορά εργασίας, όπως οι ηλικιωμένοι, τα άτομα με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και τα άτομα με προβλήματα υγείας είναι πιο πιθανό να χάσουν τη δουλειά τους κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό καθώς η απώλεια απασχόλησης για αυτές τις ομάδες μπορεί να συνεχιστεί μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα και να επηρεάσει τις μελλοντικές τους πιθανότητες απασχόλησης.